

Hồi 03

Giết Người Cướp Xác

H

ai câu đối thoại của Giang Thượng Hàn và tên hán tử làm toàn lễ đường lặng phắc, ai nấy chăm chú lắng nghe.

Như vậy là lại xảy ra án mạng nữa.

Nhưng người chết là ai? Trần Minh chủ, Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ hay một người nào khác?

Nếu là người khác thì vụ án này có liên quan gì đến sự mất tích đầy bí ẩn của Trần Cửu Chân và sau đó là Kinh Thiên Kiếm không?

Giang Thượng Hàn lại hỏi:

- Án mạng xảy ra ở đâu?

Tên hán tử trả lời:

- Trong một khách điểm ở Lạc Dương. Gian nhân hạ thủ vào ban đêm. Ngoài Đường chủ ra, còn có hai võ sĩ trong Cẩm Vệ Đội đồng hành cũng bị giết ngay trong phòng ngủ bên cạnh, tử trạng hoàn toàn giống như nhau.

Đồ gia trang chủ không nén được, cất tiếng hỏi:

- Giang Trưởng lão! Chuyện thế nào? Ai bị giết?

Giang Thượng Hàn lướt mắt nhìn khắp lượt quần hùng rồi hắng giọng nói:

- Các vị, bỗng toạ thông báo thêm một tin tức quan trọng. Ngoại Đường chủ Triệu Ứng Hòa cùng với hai võ sĩ được cử đi điều tra tin tức về Trần Minh chủ đã bị giết chết trong khách điểm ở Lạc Dương. Hung thủ đột nhập vào ban đêm, không để lại dấu vết gì. Tử trạng là bị chủy đao đâm trúng tim...

Quần hùng nghe nói đều ồn ào náo động.

Suốt hai năm nay trong giang hồ có thể nói là bình yên, trừ một số vụ tranh chấp và thanh toán lẫn nhau do ân oán và một số vụ giết người lẻ tẻ, không có những vụ án ly kỳ như thế bao giờ.

Trước nay chính người của Võ Minh trấn áp tội phạm, lớn nhất là vụ tiêu diệt Tam Tài Giáo, nhưng nay ác đảng đã bị trừng trị, sào huyệt bị san phẳng, những tên đầu sỏ bị chết trong chiến cuộc, số bị bắt hoặc đầu thú đã được xét xử đúng người đúng

tội, riêng Giáo chủ Tam Tuyệt Đạo Nhân đã bị xử trảm do đích thân Trưởng lão đầu tọa Giang Thượng Hàn chỉ huy hành hình thông báo đi khắp võ lâm.

Thế mà nay ác đảng lớn nhất trong võ lâm bị tẩy trừ, lại xảy ra chuyện tội phạm tấn công Võ Minh, và đặc biệt là công nhiên giết chết cả Ngoại đường Đường chủ Triệu Ứng Hòa, một trong số những cao thủ có võ công đứng đầu Võ Minh, tình hình sao không nghiêm trọng?

Từ sự mất tích của Trần Minh chủ, nay tới việc sát hại Triệu Đường chủ, có rất nhiều khả năng hai việc này liên quan với nhau.

Địch nhân đã công nhiên thách thức tổ chức cao nhất duy trì công đạo của võ lâm. Nếu không giải quyết dứt điểm vụ việc này, giang hồ sẽ đứng bên bờ vực thẳm của sự hỗn loạn, không chừng còn dẫn đến họa kiếp của toàn võ lâm nữa...

Tin tức này đã khiến mọi người quên hẳn ý kiến táo bạo của Thất Tinh Bảo chủ Dương Thừa Phong.

Giang Thượng Hàn quay nhìn tên hán tử hỏi:

- Thi thể Triệu Đường chủ và hai võ sĩ đang được chuyển về đây chứ?

Tên hán tử tỏ ra rất lúng túng, run giọng đáp:

- Bẩm... Trưởng lão...

Giang Thượng Hàn hỏi dồn:

- Thế nào? Có chuyện gì nữa? Nói nhanh đi!

Tên hán tử lắp bắp nói:

- Ngay sáng hôm sau phát hiện được... án mạng, vị Đà chủ Lạc Dương là Khương Anh Vũ đã cho người đưa thi thể về Tung Sơn.

Giang Thượng Hàn thở phào một hơi, nói:

- Thế là được...

Tên hán tử nói:

- Thế nhưng tối hôm sau, khi nghỉ lại dọc đường, thi thể của Triệu Đường chủ đột nhiên biến mất.

Giang Thượng Hàn nghe tới đó mặt tái hẳn đi, tức giận nói:

- Thật là vô tích sự, Khương Anh Vũ giờ ở đâu?

Tên hán tử sợ hãi đáp:

- Bẩm... đang nghỉ ngoài quán dịch!

Giang Thượng Hàn ra lệnh:

- Bảo y vào khách phòng của Trưởng lão đường đợi bốn tọa!

Tên hán tử cúi mình "Dạ" một tiếng rồi lui ra.

Giang Thượng Hàn cố trấn tĩnh lại, đưa tay ra hiệu cho quần hùng im lặng rồi nói:

- Chư vị đều đã nghe rõ cả rồi đấy. Tình hình của võ lâm hiện đang hết sức nghiêm trọng, dịch nhân giấu mặt đã công khai thách chiến với Võ Minh, cũng là chấp nhận đối địch với toàn thể võ lâm. Các vị Chưởng môn nhân các phái và chư vị quần hùng có cao kiến gì xin cho biết.

Chủ nhân Lạc Dương đệ nhất thế gia đứng lên nói trước:

- Hiện chưa có manh mối gì để điều tra, theo ý của lão phu thì Trưởng lão đường và Tổng Đoàn Võ Minh hãy cứ cho người truy tìm thủ phạm vụ giết người và cướp thầy vừa rồi, nhất định có liên quan đến việc mất tích của Trần Minh chủ. Các phái hãy chuẩn bị sẵn lực lượng để trợ lực với Võ Minh để phối hợp điều tra trong trường hợp cần thiết...

Chưởng Môn Võ Đang Tử Hư đạo trưởng nói:

- Bần đạo e rằng hai vụ này không phải là cùng một hung thủ...

Giang Thượng Hàn hỏi:

- Đạo trưởng định nói về vụ giết hại Triệu Đường chủ và sự mất tích của Trần Minh chủ hay sao?

Tử Hư đạo trưởng lắc đầu:

- Bần đạo nói chỉ riêng vụ án giết Triệu Đường chủ cùng hai võ sĩ và việc cướp thầy.

Giang Thượng Hàn hỏi:

- Làm sao khẳng định như thế?

- Bởi vì nếu hung thủ muốn lấy thi thể thì ngay trong đêm hạ thủ cũng thừa sức lấy đi mà không ai biết, việc gì chúng phải chờ lần khác, vừa mạo hiểm hơn, đồng thời để lại nhiều dấu vết?

Vũ Văn Tàn phản bác:

- Nhưng nếu không phải là một thì kẻ cướp thầy nhằm mục đích gì? Tại sao lại trùng hợp với nhau như thế?

Tử Hư đạo trưởng đáp:

- Cái đó thì bần đạo không thể giải thích được, nhưng tất phải có lý do. Hung thủ giết Triệu Ứng Hòa chắc do vị Đường chủ này phát hiện được tin tức gì đó nên chúng giết người diệt khẩu, chỉ cần giết được thì thôi. Còn việc cướp thi thể là nguyên nhân khác...

Giang Thượng Hàn nói:

- Cái đó thì Võ Minh sẽ điều tra thêm. Ý kiến vừa rồi của Đồ Trang chủ, các vị có ai không tán thành không?

Tất cả đều tỏ ý đồng tình.

Giang Thượng Hàn nói:

- Vậy thì xin các phái hãy chuẩn bị sẵn lực lượng, nhất là nên bảo vệ bốn môn cho cẩn mật hơn. Nếu phát hiện được gì khả nghi xin phái người báo giúp cho Võ Minh...

Lão dừng một lát rồi nói tiếp:

- Như đã viết rõ trong thiệp mời. Đại hội lần này có hai vấn đề chủ yếu. Việc thứ nhất là bàn về trường hợp mất tích của Trần Minh chủ và cách đối phó thì chúng ta đã bàn xong. Bây giờ tới lượt tạm thời cử ra một vị Minh chủ mới.

Chưởng Môn Thiếu Lâm Viên Hoàng đại sư đứng lên nói:

- Theo ý bản nạp thì hiện chúng ta còn chưa biết số phận của Trần Minh chủ ra sao. Tuy nói rằng giả thuyết Minh chủ có việc đột xuất cần giải quyết mà bỏ đi rất khó xảy ra là khó có khả năng nhưng không phải là tuyệt đối không xảy ra. Vì thế việc tạm thời bầu ra Minh chủ là chưa hợp lý vào lúc này...

Dương Thừa Phong hỏi:

- Nếu vậy thì hiện giờ ai sẽ lãnh đạo võ lâm.

Viên Hoàng đại sư đáp:

- Tạm thời hãy do Giang Trưởng lão, cùng Trưởng lão đường tạm thời chấp chưởng. Nếu lỡ xảy ra trường hợp Trần Minh chủ gặp chuyện gì bất hạnh hoặc trong thời gian nhất định vẫn chưa có tin tức, lúc đó chúng ta bàn tới vấn đề này.

Giang Thượng Hàn tuy trong lòng rất tán thành với ý kiến của Viên Hoàng đại sư nhưng không nói gì.

Trong lễ đường sôi nổi hẳn lên.

Mọi người lần lượt đưa ra ý kiến, có người phản đối, có người tán thành, nhưng không ai đưa được nhân vật nào có thể đảm đương chức vị Minh chủ. Ngay cả Bảo chủ Thất Tinh Bảo Dương Thừa Phong là người phản đối quyết liệt nhất việc trao quyền lực cho Võ Minh cũng không giới thiệu được nhân vật nào vào chức vị Minh chủ võ lâm.

Cuối cùng đại hội quyết định căn cứ vào ý kiến của Viên Hoàng đại sư, sau đó giải tán.

oOo

Tiến đưa khách nhân về xong, Giang Thượng Hàn và Vũ Văn Tần lập tức quay về khách sảnh của Trưởng lão đường.

Đà chủ Lạc Dương của Võ Minh là Khương Anh Vũ đang chờ với vẻ lo lắng và sốt ruột.

Đó là một hán tử chừng trên dưới bốn mươi tuổi, thân hình to béo trông giống như một hoạn quan trong triều đình hơn là võ sĩ.

Thấy hai vị Trưởng lão cùng vào, Khương Anh Vũ vội đứng lên cúi chào.

Giang Thượng Hàn và Vũ Văn Tần ngồi xuống, ra hiệu cho Khương Anh Vũ cùng ngồi rồi hỏi ngay:

- Khương Đà chủ! Sự việc xảy ra thế nào?

Khương Anh Vũ nói:

- Vụ án xảy ra ở khách điểm thì ty chức không biết, sau khi được thuộc hạ báo lại liền xem xét hiện trường nhưng không phát hiện được gì...

Vũ Văn Tần sốt ruột ngắt lời:

- Hãy kể lại việc cướp thây xảy ra như thế nào.

- Vì biết rằng vụ án rất nghiêm trọng nên ty chức không dám chậm trễ, đích thân cùng năm tên thuộc hạ đặc lực nhất thuê xe ngựa chở thẳng về đây...

Vũ Văn Tần ngắt lời:

- Việc cướp thây xảy ra vào lúc nào?

Khương Anh Vũ rụt rè nhìn lão đáp:

- Nhưng vì xuất phát ở Lạc Dương đã quá ngọ nên tối hôm đó, xe chỉ chạy được chừng hai trăm dặm, tới một trấn nhỏ gọi là Trịnh Tây...

Vũ Văn Tần lại ngắt lời hỏi:

- Các người trú lại ở khách điểm hay sao?

Khương Anh Vũ lắc đầu đáp:

- Ty chúc sợ xảy ra chuyện gì nên không dám trú trong khách điểm mà chuẩn bị sẵn lương khô, dự định tới đây vào lúc tảng sáng, nào ngờ...

Vũ Văn Tần định hỏi nhưng Giang Thượng Hàn đưa tay ngăn lại, nói:

- Khương Đà chủ kể lại cho tuần tự sự việc diễn ra đi.

Khương Anh Vũ kể tiếp:

- Qua khỏi trấn chừng mười dặm thì đến một quãng đường rừng, bấy giờ vào giữa canh hai, con ngựa sợ hãi nhảy tránh sang bên đường, rơi xuống rãnh làm chiếc xe đổ kên. Ty chúc vừa ra khi xe chưa kịp nhận thấy gì thì chợt thấy mắt tối sầm, ngã xuống không biết gì nữa...

Vũ Văn Tần hỏi:

- Khi tỉnh dậy mới phát hiện được tử thi của Triệu Đường chủ biến mất, đúng không?

Khương Anh Vũ cúi đầu đáp:

- Dạ!

Vũ Văn Tần hỏi tiếp:

- Còn hai thi thể kia?

- Vẫn còn nguyên vẹn, đã chở về đây còn chờ quyết định của Trưởng lão.

Giang Thượng Hàn hỏi:

- Các người tỉnh dậy vào lúc nào? Có ai bị thương tích gì không?

Khương Anh Vũ đáp:

- Ngoại trừ tên đánh xe bị thương, còn tất cả đều bị điểm huyết bằng thủ pháp độc môn, trước sau một canh giờ thì tự giải...

- Chẳng lẽ không phát hiện được gì cả sao?

- Tên đánh xe chỉ thấy thấp thoáng một bóng nữ nhân, sau đó cũng bất tỉnh không biết gì nữa.

Cả hai vị Trưởng lão cùng bật hỏi:

- Nữ nhân?

- Dạ, nhưng không dám chắc lắm.

Vũ Văn Tần nhú mày nói:

- Không biết đối phương cướp tử thi nhưng không giết người, việc đó có ý đồ gì?

Giang Thượng Hàn trầm ngâm nói:

- Chỉ sợ rằng...

Nói tới đó, lão dừng ngay lại, đưa mắt nhìn Vũ Văn Tần.

Lão này đứng lên ra lệnh:

- Người xuống quán dịch nghỉ ngơi ăn uống rồi có thể trở về Phân đà.

Sau đó lão ra khỏi phòng sai bảo thủ hạ kiểm tra hai tử thi bị giết cùng Triệu Ứng Hòa ở Lạc Dương, nhưng không phát hiện được gì đành ra lệnh mai táng.

oOo

Những ngày sau đó, Võ Minh gần như dốc toàn lực lượng đến những nơi vừa xảy ra sự cố điều tra.

Ngoài Phó Lãnh đội Cẩm Vệ Phùng Căn vẫn tiếp tục ở lại Thái Sơn điều tra vết tích của Thần Dao Vô Ảnh Bà và hai tên đệ tử. Võ Minh chia làm hai toán lớn, một do chính đầu toạ Trưởng lão Giang Thượng Hàn đích thân chỉ huy đến Trịnh Tây điều tra kẻ cướp tử thi. Còn toán kia do Trưởng lão Vũ Văn Tần cùng Hình đường Đường chủ Quách Trung tới Lạc Dương điều tra về vụ án giết Ngoại Đường chủ Triệu Ứng Hòa và hai tên thuộc hạ.

Nhưng hung thủ giống như viên đá nhỏ chìm vào biển lớn, không để lại chút dấu vết gì, cuộc điều tra không đạt được kết quả.

Minh chủ Trần Cửu Chân và Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ cũng không có tin tức gì.

oOo

Bất cứ việc gì, dù vang dội đến đâu rồi cũng đến lúc chìm vào quên lãng.

Ba tháng trôi qua, trong giang hồ không xảy ra thêm biến cố nào, nhưng việc điều tra về sự mất tích bí ẩn của Minh chủ Trần Cửu Chân và Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ cùng hai vụ án ly kỳ ở Lạc Dương và Trịnh Tây vẫn không thu được kết quả nào khả quan.

Tuy người ta chưa quên sự việc đó nhưng đó không còn là đề tài bàn luận sôi nổi như trước đây nữa.

Võ Minh dưới sự điều hành của Trưởng lão đường chùng như đã có được sự tín nhiệm của toàn võ lâm.

oOo

Tối hôm đó, một nhân ảnh băng đi giữa rừng sâu hoang vu về phía những vách đá cao ngất của dãy Tung Sơn hùng vĩ.

Thân pháp người đó thật vô cùng tinh diệu, thấp thoáng giữa những lều núi cao vút, quỷ mỵ như bóng ma.

Nơi đây không có đường sá, chỉ là lối mòn của thú rừng, nên vô cùng hiểm trở, đừng nói là ban đêm mà ngay đến ban ngày, bọn thợ săn cũng khó mà đặt chân được tới đây.

Thỉnh thoảng người kia đứng lại lấy trong túi ra một tấm địa đồ, nhờ vào ánh trăng để xác định vị trí rồi tiếp tục đi.

Không biết qua bao nhiêu đường đất, bóng đen dừng lại trong một tuyệt cốc rồi đưa mắt xác định phương hướng.

Lát sau, người đó tiếp tục men theo khe núi dọc chân vách đá đi chùng một dặm nữa đến trước một thạch động tối om, nhìn vào chốc lát rồi dùng nguyên cả vỏ kiếm mang ở thắt lưng gõ vào vách đá ba tiếng.

Không có hồi âm.

Chờ hồi lâu, người đi lại gõ ba tiếng nữa, nhưng lần này mạnh hơn.

Một lúc sau, từ trong thạch động có tiếng hỏi vọng ra:

- Quách huynh đây ư?

Người vừa tới đáp:

- Hoàng lão đệ! Ta đây!

Người trong động nói:

- Quách huynh vào đi!

Bóng đen khom người chui vào.

Trong thạch động tối om ngửa bàn tay không thấy.

Hai người một trước một sau len lỏi trong thạch động sâu hút tối như bưng, không biết qua bao nhiêu lối rẽ mới dừng lại trước một gian thạch thất sáng ánh đèn.

Người đi sau nói:

- Hoàng lão đệ sao lại khinh xuất như thế? Nếu lỡ ra có người...

Người đi trước cười đáp:

- Quách đại ca yên tâm đi. Thạch động này không những kín đáo, muốn vào được không dễ mà còn bố trí rất nhiều cơ quan. Vừa rồi tiểu đệ khóa hết các nút phát động, nếu không bất cứ kẻ nào đột nhập đều bỏ mạng dọc đường.

Hai người cùng bước vào thạch thất.

Nguyên đó là một ngách động hõm sâu vào được gia công lại thành một gian phòng có đủ tiện nghi sinh hoạt, tuy chỉ làm bằng đá và gỗ mộc.

Thạch thất không có cửa nhưng có lối thông ra sau, không biết dẫn đi đâu.

Trên chiếc bàn đã có một ngọn đèn hạt đậu tuy nhỏ nhưng cũng đủ soi sáng cả gian phòng.

Đến lúc đó mới nhận ra người vào sau là Quách Trung, Hình đường Đường chủ Võ Minh.

Còn người vào trước không phải ai khác, chính là Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ, vị Lãnh đội Cẩm Vệ của Võ Minh đã mất tích từ ba tháng trước.

Nguyên sư đồ họ không phải mất tích mà tự ý đến đây?

Nhưng vì lý do gì mà đường đường một vị Minh chủ võ lâm lại bỏ đi một cách đầy bí ẩn như thế?

Nhưng nghe hai người đàm luận với nhau thì chừng như không phải thế!

Quách Trung dạo quanh căn phòng một lúc rồi ngồi vào bộ bàn ghế đá, đối diện với Hoàng Thiên Vũ.

Kinh Thiên Kiếm lên tiếng trước:

- Quách đại ca! Tình hình trong Võ Minh thế nào?

Quách Trung thở dài đáp:

- Tình hình tuy yên ả, mấy tháng nay hầu như không xảy ra sự cố gì lớn, nhưng ngu huynh vẫn cảm thấy có gì đó bất thường, đặc biệt là Võ Minh hiện nay hầu như không liên hệ gì với các môn phái khác.

Hoàng Thiên Vũ hỏi:

- Vẫn không có tin tức gì về gia sư hay sao?

Quách Trung lắc đầu:

- Ngu huynh tuy đã tích cực điều tra nhưng tuyệt nhiên không phát hiện được chút manh mối gì. Còn Trưởng lão đường cũng không có gì khả quan hơn.

- Các môn phái phản ứng như thế nào?

- Ngay sau khi Minh chủ mất tích và Hoàng lão đệ bỏ đi, Trưởng lão đường triệu tập võ lâm đại hội...

Hoàng Thiên Vũ chợt hỏi:

- Không ai biết tiểu đệ đi đâu chứ?

- Đương nhiên!

Hoàng Thiên Vũ lại hỏi:

- Đại hội bàn về vấn đề gì?

Quách Trung đáp:

- Bàn về hai việc. Thứ nhất là thông báo về việc mất tích của Minh chủ và biện pháp đối phó...

Hoàng Thiên Vũ ngắt lời:

- Thái độ của các phái thế nào?

- Một số người chất vấn cách điều tra của Võ Minh, phê phán rằng công việc không có hiệu quả. Thậm chí có người cho rằng cần phải đặt vấn đề lại...

- Đặt thế nào?

- Cần phải điều tra từ trong nội bộ Võ Minh?

Hoàng Thiên Vũ gật đầu nói:

- Rất đúng! Ai đã nêu ý kiến đó?

Quách Trung đáp:

- Dương Thừa Phong, Bảo chủ Thất Tinh Bảo.

Hoàng Thiên Vũ nói:

- Tiểu đệ biết vị này. Dương Thừa Phong tính tình cương trực, thế lực của Thất Tinh Bảo thời gian qua cũng rất lớn. Nhưng Trưởng lão đường trả lời thế nào?

- Trong lúc sự việc còn đang tranh cãi thì chợt xảy ra một biến cố làm xoay chuyển tình hình.

Hoàng Thiên Vũ hỏi ngay:

- Biến cố gì vậy?

- Đại hội đang tiến hành thì nhận được tin Triệu Đường chủ đang điều tra ở Lạc Dương thì bị giết chết cùng hai trợ thủ...

Hoàng Thiên Vũ thốt lên:

- Triệu Đường chủ bị giết ư? Có bắt được hung thủ không?

Quách Trung lắc đầu:

- Không. Chẳng những thế, còn xảy ra một quái sự khác...

- Quái sự thế nào?

- Tối hôm sau, lúc ba người bị giết đang trên đường chở về Tổng Đàn thì tử thi của Triệu Đường chủ biến mất.

Hoàng Thiên Vũ trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Võ công của Triệu Ứng Hòa không phải tầm thường, cũng tương đương với huynh đệ chúng ta, thế mà địch nhân hạ thủ dễ dàng như thế không để lại chút dấu vết gì, đủ biết bọn chúng vô cùng lợi hại...

- Quách đại ca có cho rằng vụ án này liên quan đến việc mất tích của gia sư không?

Quách Trung đáp:

- Chắc tới chín phần. Hầu hết quần hùng cũng thống nhất với nhận định này. Nhưng ngu huynh vẫn thấy có gì đó khác thường.

Hoàng Thiên Vũ hỏi:

- Đại ca nhận thấy điều gì khác thường?

- Trước hết, việc sát hại Triệu Ứng Hòa và vụ cướp tử thi, theo ngu huynh suy đoán thì do hai đối tượng khác nhau gây nên.

- Làm sao thấy được?

- Vì nếu kẻ sát hại chẳng cần tử thi làm gì. Hơn nữa chúng muốn lấy đi thì có thể thực hiện ngay sau khi hạ sát, vì cho đến sáng vụ án mới được phát hiện.

Hoàng Thiên Vũ gật đầu nói:

- Quách đại ca nghĩ vậy rất có lý. Nhưng không biết người khác cần thi thể của Triệu Đường chủ làm gì?

- Đương nhiên là để điều tra hung thủ!

- Quách đại ca cho rằng có một thế lực nào đó muốn can thiệp vào vụ án đó hay sao? Nếu vậy thì họ có thể phối hợp với Võ Minh, tại sao lại làm ra vẻ thần bí như vậy làm gì?

- Có thể họ không tin vào Võ Minh. Cũng có thể do một nguyên nhân đặc biệt nào đó...

Hoàng Thiên Vũ chợt nhớ ra điều gì, "à" một tiếng hỏi:

- Như vậy chỉ một tử thi bị mất, điều đó đủ chứng minh rằng việc cướp tử thi là do hung thủ tiến hành để hủy tang chứng. Quách đại ca, còn hai tử thi đưa về Minh, tử trạng thế nào?

Quách Trung đáp:

- Cả Triệu Đường chủ và hai trợ thủ đều bị chủy đao đâm trúng tim, giống như Tần Bình bị giết trước đây.

Hoàng Thiên Vũ trầm ngâm nói:

- Như vậy là địch nhân cố tìm cách để vu hãm cho Thần Đao Vô Ảnh Bà, đánh lạc hướng võ lâm, giống như đã giết Tần Bình lần trước. Tuy chúng thâm độc, nhưng vô tình để lộ ra một điều rằng hung thủ chỉ là một.

Chàng chợt nhìn Quách Trung hỏi:

- Về việc này, ý của quần hùng ra sao?

Vị Đường chủ đáp:

- Lúc đầu thì nhiều người không tin sư đồ Thần Đao Vô Ảnh Bà là hung thủ. Nhưng về sau lại xảy ra vụ án giết Triệu Ứng Hòa nên quan niệm có thay đổi.

Hoàng Thiên Vũ chợt nhớ lại ba tháng trước, Trương Nhược Huyền do hiểu lầm mà bỏ đi.

Ba tháng không gặp nhau dài đằng đẳng như ba thu, bây giờ nàng có được sư muội là Hồng Cẩm giải bày mà hiểu ra không?

Chính đó cũng là đêm định mệnh, sư phụ chàng mất tích, nay chưa biết sống chết thế nào.

Dường như lão nhân gia đã đoán trước thế nào cũng xảy ra sự cố nên trước đó không lâu đã nghiêm lệnh cho chàng nếu mình gặp bất cứ chuyện gì chàng cũng không được vọng động, nhất thiết phải theo tấm họa đồ ông để lại, tới đây theo hướng dẫn tìm một pho bí kíp võ học khổ luyện đúng ba năm, sau đó mới được ra khỏi động.

Sư đồ tình như ruột thịt, chàng lại được sư phụ nuôi dạy từ nhỏ nên trong lúc sư phụ mất tích không biết sống chết ra sao, chàng phải nghiêng răng làm theo lệnh, chân bước ra đi mà lòng đau như cắt.

Trong thời gian đầu, tuy đã tìm ra pho bí kíp nhưng chàng không sao yên tâm mà tập luyện được, nhiều lúc muốn dẹp bỏ tất cả để xông pha khắp chốn giang hồ tìm cho bằng được sư phụ.

Nhưng lệnh sư là tối cao, cho dầu thế nào cũng không được trái lệnh.

Trong thạch động, chàng cố nghĩ về vụ án.

Hiện trường không để lại gì, ngoài tử thi Tần Bình bị giết bằng một mũi chủy dao đâm xuyên ngực.

Thoạt tiên, cái chết của Tần Bình giống như vị thủ pháp Thần Dao Vô Ảnh độc bộ võ lâm của Thần Dao Vô Ảnh Bà, nhưng lập tức chàng gạt bỏ ngay ý niệm, chợt hiểu ra âm mưu của đối phương là vu hãm cho vị tiền bối đó.

Nhưng có một điều mà chàng không hiểu là làm thế nào mà địch nhân lại có thể thực hiện được kế hoạch một cách thần tốc như thế, sau khi Thần Dao Vô Ảnh Bà và Hồng Cẩm rời khỏi Tổng Đàn Võ Minh không lâu?

Xét về võ công, trong giang hồ chẳng tìm được mấy người đáng là địch thủ sư phụ chàng, làm sao ông tự dưng mất tích quá bí ẩn trong thời gian ngắn ngủi như thế mà không để lại chút dấu vết nào?

Vậy kẻ địch là ai mà lợi hại đến thế?

Một điều rất hiển nhiên là địch nhân có cơ sở ngay trong Võ Minh và đã vạch sẵn kế hoạch rất cẩn thận và tinh vi.

Một sự thật khác là không hề xảy ra giao thủ. Vậy thì vấn đề đặt ra là kẻ địch dùng thủ đoạn phi thường để ám toán hay vì lý do nào đó mà sư phụ chàng bắt buộc phải theo chúng?

Suốt thời gian dài, Hoàng Thiên Vũ cố tìm lời giải đáp nhưng không sao tìm được câu trả lời.

- o O o -